

Dėstomoji dalis

Šioje dalyje pagal suformuluotus uždavinius pristatoma ir analizuojama teorinė ir faktinė medžiaga: pateikiama problemos teorinė analizė, empirinio tyrimo (eksperimento, laboratorinio darbo) metodika ir tyrimo rezultatų analizė arba teorinė problemos analizė pagal tam tikrus aspektus arba kuriamo produkto kelio paieška ir veiklų, sprendžiant problemą, analizė.

Ją paprastai sudaro du trys skyriai, kurie gali būti suskirstyti į poskyrius. Kiekvienas skyrius turėtų atskleisti problematiką pasirinktu aspektu, poskyris – to aspekto atskirą dalį. Poskyrių apimtis turėtų būti pakankama (poskyriai išskiriami tik tuo atveju, jeigu jų apimtis didesnė negu vienas puslapis). Skyriai ir poskyriai turėtų būti nuoseklūs, logiškai rišlūs, t. y. kiekviena nauja mintis rašoma iš naujos pastraipos (ji gali apimti ir kelias pastraipas). Kiekviena pastraipa turi turėti jungtį su kita pastraipa. Jei ta pati mintis plėtojama per dvi pastraipas, žiūrima, kodėl: ar jos viena kitą papildo, ar plėtojama priešinga linkme. Jei papildo, tai koks esminis jų skirtumas, kodėl jos atskirtos viena nuo kitos. Rašant pagrindinius skyrius, reikia atkreipti dėmesį į jų loginius ryšius ir siekti nuoseklaus perėjimo nuo vienos temos prie kitos.

Reikia vengti su tema nesusijusios literatūros aprašinėjimo, mėginti savas mintis išsakyti ne buitiniu, šnekamosios kalbos stiliumi, mokytis deramai argumentuoti, savo mintis aiškiai atskirti nuo cituojamų autorių.

Nereikėtų pamiršti, kad kiekvieno skyriaus pradžioje turėtų būti paaiškinta, kodėl toks skyrius yra, koks jo tikslas, o kiekvieno skyriaus pabaigoje turėtų būti apibendrinti esminiai skyriaus dalykai.

Dėstomojoje dalyje pagrindinius teiginius lydi argumentai, faktai, pasakojimas, lyginimas, pavyzdžiai, citatos. Daugiausia dėmesio skiriama ryškiausių pavyzdžių analizei, kuria remiantis kiekvieno skyriaus pabaigoje daromi apibendrinimai.

Rašyti brandos darbo aprašą reikėtų argumentuota kalba. Pagrindimas turėtų būti grindžiamas dalyko / krypties žiniomis – teorijomis, empirinių tyrimų rezultatais, sąvokomis ir panašia informacija. Brandos darbo tekste argumentas negali būti konstruojamas naudojantis populiariosios kultūros sklaidos priemonių teikiama informacija, pvz., žiniasklaidos tekstais, stereotipinėmis visuomenės nuomonėmis ir pan.

Rašydamas brandos darbą, autorius turėtų parodyti, kad geba kritiškai vertinti ne tik kitų autorių, bet ir savo paties tekstą. Todėl neatsiejama brandos darbo rašymo dalis yra ir kritiškas pasirinktos problemos, jos analizės galimybių, naudojamų teorinių ir metodinių išteklių įvertinimas.

Tekstas turėtų būti konkretus, sutelktas, jame turi būti ryškiai svarbiausia analizės ar tyrimo kryptis.

Kiekviena struktūrinė teksto dalis turėtų būti aiškiai susieta su pagrindine darbo tema ar problema. Tekste negali būti šalutinės, nors ir „įdomios“ informacijos, kuriai būtų skirtos atskiros aprašo dalys ar pastraipos. Kiekviena teksto dalis – skyrius, poskyris, pastraipa – turėtų būti pagrindinio problemą pagrindžiančio argumento dalis. Todėl rašantysis turėtų savęs nuolat klausti, kaip pateikiama medžiaga susijusi su nagrinėjama tema ar problema.

Apibendrinamasis tekstas rašomas iš naujos eilutės ir gali prasidėti žodžiais *taigi, apibendrinant, vadinasi* ar pan., o toliau gali būti rašoma [...] *parodyta, kad* [...],[...] *nustatyta, kad* [...], *iš gautų rezultatų matyti, kad* [...] ir t. t.

Labai svarbus brandos darbo kokybės rodiklis – tinkamas citavimas, pagal bibliografinio aprašo tradicijas mokslo leidiniuose.

Kitų literatūros šaltinių perrašinėjimas, nenurodant autoriaus, vadinamas plagiatu ir yra neleistinas.